

Lieuwejan van Dalen

Onzekere toekomst

Wat is er nog zeker voor de toekomst van Israël? Na de bloedbaden en gijzelingen door Hamasterroristen op 7 oktober 2023 is er een inktzwarte tijd aangebroken voor deze staat. Trouwens ook voor de Palestijnse gebieden. Niemand weet hoe het verder moet. Wat Hamas over Joden én Palestijnen heeft afgeroepen, is niet te bevatten.

Want dat het Israëlische leger keihard zou terugslaan, was te voorspellen. Sinds de oprichting van de Joodse staat in 1948 heeft Israël aan alle vijanden steeds duidelijk gemaakt: na de Holocaust laten wij ons niet nog eens met uitroeiing bedreigen; wij zullen ons verdedigen tot onze laatste adem!

Waarom

Waarom pleegde Hamas de gruweldaden van 7 oktober jl.? Naast de immense Jodenhaat en de 'missie' om de staat Israël te vernietigen, was er nóg een motief. Hamas wilde 'de Palestijnse zaak weer op de kaart zetten' – en wel op zo'n manier dat niemand eromheen kon. De Palestijnen moesten de laatste jaren immers met lede ogen aanzien dat steeds meer Arabische landen diplomatieke betrekkingen begonnen en handelsakkoorden sloten met Israël. En dat terwijl de regeringen van Arabische landen als de Verenigde Arabische Emiraten, Bahrein, Sudan en Marokko decennialang anti-Israël waren. Ondertussen werd er door Israël in stilte gewerkt aan nieuwe relaties met Indonesië en Oman. Maar de belangrijkste

Samen voor Palestina-demonstratie, Rotterdam 19 november 2023 (Wikimedia, Donald Trung Quoc Don)

'speler' in het Midden-Oosten had ten opzichte van Israël al een historische wissel omgezet: Saoedi-Arabië, de 'bakermat' van de islam. Dit alles (en meer) was Hamas en haar sponsor Iran een doorn in het oog.

Meer dan één front

In Israël zelf wordt gerouwd; het land is getraumatiseerd. 7 oktober 2023 wordt beleefd als de 'zwartste dag na de Sjoa'. Naast de dodelijke terreurslachtoffers zijn vele gijzelaars nog steeds niet thuisgekomen. Zullen ze nog terugkeren? Terugkijkend op vele anti-Israëldemonstraties in het Midden-Oosten, Europa en zelfs de Verenigde Staten lijkt de staat Israël meer in een isolement te zijn

terechtgekomen. Er is weinig oog voor de dreigingen vanuit de regio voor Israël. In Engeland, Frankrijk en Turkije worden antisemitische leuzen op straten, stations en online onbestraft gelaten. In ons land is het niet anders – met als gevolg dat Joden zich niet meer veilig voelen. Velen van hen merken dat zij tegenover een 'vijandig front' staan. En dan wonen zij nog niet eens in de Levant. Ondertussen intensiveren de gevechtshandelingen met Libanon van waaruit Hezbollah, gesteund door het ayatollah-regime van Iran, in toenemende mate beschietingen op burgerdoelen uitvoert. Blijft de vraag over: wie staat er straks nog achter Israël? Vat deze vraag ook maar persoonlijk op. «

De chanoekia

Begin december vierde het Joodse volk het Chanoekafeest, het feest van de lichtjes. Toen de Grieken in 168 v. Chr. een Zeus-beeld in de tempel geplaatst hadden, kwamen de Makkabeeën met succes in opstand. De tempel moest gereinigd worden. Er was slechts één kruikje olie met het zegel van de hogepriester. Ze ontstaken de lampen daarmee voor de acht dagen die nodig waren om nieuwe olie voor de reiniging te maken. Door een wonder was het ene kruikje voldoende. De tempel werd opnieuw ingewijd en het volk was weer vrij om God te dienen. Het licht bracht zo verbinding tot stand. Het licht kan ook een teken zijn van een brug tussen de volken om in vrede samen te gaan leven

Joodse symbolen